

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **R. T.**, zast. Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, advokátem, se sídlem Baranova 1026/33, Praha, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2020, č. j. CPR-18175-2/ČJ-2019-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 15. 4. 2020, č. j. 50 A 2/2020 - 62,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie ČR Krajského ředitelství hl. m. Prahy ze dne 23. 3. 2019, č. j. KRPA-346621-31/ČJ-2018-000022, kterým uložila žalobkyni správní vyhoštění s dobou, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku.

[2] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích napadeným rozsudkem rozhodnutí žalované zrušil a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 13.443 Kč k rukám jejího zástupce.

[3] Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnila veřejným zájmem, který spočívá v potřebě předcházet případné existenci vedle sebe stojících a přitom v principu opačných rozhodnutí, která s sebou nutně nesou negativní dopad na právní jistotu účastníků řízení. Tento nežádoucí stav je schopen vyvolat v dané věci riziko ohrožení principu právní jistoty a současně představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku cizinci či jiným osobám může vzniknout. Stěžovatelka dále uvedla, že pokud by nyní bylo ve věci rozhodováno s tím, že do rozhodnutí by byl promítnut názor krajského soudu, dostává se stěžovatelka do situace, kdy by byla nucena rozhodovat dle závazného názoru, který považuje za nesprávný. Stěžovatelka upozornila na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS., ve kterém zdejší soud poukázal na možné negativní aspekty, které mohou nastat v souvislosti s přezkumem rozsudku krajského soudu, jímž bylo zrušeno správní rozhodnutí na základě kasační stížnosti podané žalovaným. Pokud by byl takový rozsudek krajského soudu zrušen, věc by se dostala do stadia nového posuzování žaloby krajským soudem. Ten, vázán právním názorem kasačního soudu, by mohl o zákonnosti správního rozhodnutí rozhodnout opačně, načež by původní správní rozhodnutí „obživlo“.

[4] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v již zmíněném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS: „*S obledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ke jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabratelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řídičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[7] Nejvyšší správní soud dále stejně jako např. v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznáváný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., které umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele, který je jako správní orgán v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

[9] Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku proti pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsál slovy o nepoměrně větší újmě.

pokračování

[10] Argumentaci stěžovatelky, že v případě zrušení rozsudku krajského soudu hrozí situace, že budou vedle sebe existovat dvě opačná správní rozhodnutí, čímž dojde k porušení principu právní jistoty účastníků řízení, Nejvyšší správní soud nepřisvědčil, neboť tato skutečnost nezakládá u stěžovatelky nepoměrně větší újmu. Stěžovatelka se nadto nemůže dovolávat odkladného účinku s poukazem na postavení a práva jiných subjektů. Případné zrušení kasační stížností napadeného rozsudku představuje pro stěžovatelku pouze jednorázovou administrativní zátěž, se kterou by se musela vypořádat.

[11] Přisvědčení uvedené argumentaci stěžovatelky by navíc v podstatě znamenalo, že odkladný účinek musí být žalovanému správnímu orgánu přiznán vždy, kdy mu hrozí vyšší administrativní zátěž, což neodpovídá smyslu a účelu stávající právní úpravy odkladného účinku.

[12] K poukazu stěžovatelky na skutečnost nesprávného právního posouzení ze strany krajského soudu Nejvyšší správní soud konstatuje, že se stěžovatelka svojí argumentací fakticky snaží docílit odvrácení účinku pravomocného rozsudku krajského soudu z důvodu jeho tvrzené nesprávnosti. Takový účinek však přiznání odkladného účinku mít nemůže, neboť by šlo o extenzivní užití institutu odkladného účinku, které by vyžadovalo faktické předběžné posouzení pravděpodobného úspěchu kasačních námitek (viz usnesení NSS ze dne 3. 12. 2012, č. j. 5 As 144/2012 - 27). Hrozící újma namítaná stěžovatelkou je pouze hypotetická a vychází pouze z úvahy, že rozhodnutí krajského soudu je nesprávné. Naopak žalobkyni by v případě přiznání odkladného účinku zcela reálně hrozila závažná újma spočívající ve výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění.

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny.

[14] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu